

De Grote of Sint-Jacobskerk, en vooral de toren, is een begrip en een icoon voor iedere bewoner en bezoeker van Den Haag. Bijna niemand van hen weet dat rondom de kerk nog duizenden Hagenaars begraven liggen. Ze zijn daar ter ruste gelegd vanaf de Middeleeuwen tot 1681, toen het kerkhof van de belangrijkste Haagse kerk werd gesloten. Archeologen vinden bij werkzaamheden in en om de kerk regelmatig hun stoffelijke resten en onderzoeken die. Wat kunnen deze skeletten vertellen over kindersterfte, leeftijdsverwachting, gezondheid en ziekte in vroeger eeuwen? Wat vertellen ze ons over de manier waarop de levenden met de doden omgingen?

Archeologen en fysisch-anthropologen geven antwoorden op die vragen in dit boek. Het is geschreven door archeoloog Evert van Ginkel die al eerder boekjes/en in deze reeks verzorgde, samen met Monique van Veen en Andjelko Pavlović, onderzoekers van de archeologische dienst van Den Haag. Het boek biedt een blik op een aspect van ondergronds Den Haag dat meer omvat dan alleen dode beenderen.